

UCHWAŁA NR .....
RADY POWIATU WIERUSZOWSKIEGO
z dnia .....

**w sprawie wniesienia odpowiedzi na skargę do Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w Łodzi**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 995, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) Rada Powiatu Wieruszowskiego uchwała, co następuje:

§ 1. Wnosi odpowiedź na skargę Prokuratora Rejonowego w Wieluniu na Uchwałę Nr XXXVII/211/2017 Rady Powiatu Wieruszowskiego z dnia 30 października 2017 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie, której treść stanowi załącznik do niniejszej uchwały

§ 2. Upoważnia Starostę Wieruszowskiego do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Radę Powiatu Wieruszowskiego przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Łodzi.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Wieruszowskiego, zobowiązując go do przekazania odpowiedzi na skargę wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Łodzi
ul. Piotrkowska 135
90-434 Łódź**

Skarżący:

Prokurator Rejonowy w Wieluniu

ul. Kilińskiego 12
98-300 Wieluń

Pozwany:

**Rada Powiatu
Wieruszowskiego**

ul. Rynek 1-7
98-400 Wieruszów

Odpowiedź na skargę

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) oraz art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 995, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432) Rada Powiatu Wieruszowskiego wnosi o:

- 1) odrzucenie skargi, ewentualnie o:
- 2) oddalenie skargi w całości,
- 3) zasądzenie od skarżącego na rzecz Rady Powiatu Wieruszowskiego kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych.

Uzasadnienie

W związku ze złożoną skargą Prokuratora Rejonowego w Wieluniu na Uchwałę Nr XXXVII/211/2017 Rady Powiatu Wieruszowskiego z dnia 30 października 2017 roku Rada Powiatu Wieruszowskiego wyjaśnia, co następuje:

Usuwanie pojazdów z drogi i prowadzenie parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych z dróg na terenie powiatów reguluje art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.- Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017r., poz. 1260 ze zm) i należy do zadań własnych powiatu. Zgodnie z dyspozycją art. 130a ust 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.- Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017r., poz. 1260 ze zm.) Rada Powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, w tym koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego Powiatu ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat za usuwanie pojazdów z dróg, przechowywanie ich na parkingu strzeżonym oraz kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia a następnie odstąpienia od wykonania tej czynności. W związku z powyższym nastąpiła konieczność podjęcia stosownej uchwały.

W Uchwale Nr XXXVII/211/2017 Rady Powiatu Wieruszowskiego z dnia 30 października 2017 roku określono wysokości opłat na poziomie dopuszczalnym, zamieszczonym w Obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 25 lipca 2017r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2018r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie na parkingu strzeżonym. (M.P. z 2017., poz.772). Zaproponowana w treści uchwały wysokość określa opłaty za usuwanie pojazdu z dróg i określa opłaty za przechowywanie pojazdu do 30 dni i powyżej 30 dni na parkingu strzeżonym oraz opłaty w przypadku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, a następnie odstąpienia od usunięcia pojazdu ,jeśli w związku z tym powstały koszty.

Uchwała określa wysokość opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie oraz wysokość kosztów, które musi pokryć właściciel w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu i wysokość tych opłat jest konsekwencją szczegółowej analizy przesłanek ustawowych oraz ich odniesienia do realiów powiatu. Zgodnie z art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku — Prawo o ruchu drogowym rada powiatu przy podejmowaniu uchwały w sprawie wysokości opłat miała obowiązek uwzględnienia kosztów usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze powiatu oraz konieczności sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg i ich przechowywaniem(m.in. koszty ponagleń, powiadomień za zwrotnym potwierdzeniem odbioru). Są to jedyne przesłanki materialnoprawne kształtujące treść uchwały podejmowanej na podstawie art. 130a ust. 6

Prawa o ruchu drogowym. Zgodzić się zatem należy z Naczelnym Sądem Administracyjnym, który w wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. I OSK 1916/16 wskazał, że niedopuszczalne jest kierowanie się przy ustalaniu wysokości opłat dodatkowymi przesłankami nie wymienionymi w treści przywołanego przepisu, np. przesłanką zapewnienia dodatkowych wpływów budżetowych. Należy podkreślić, że takie przesłanki nie były brane pod uwagę przy tworzeniu przedmiotowej uchwały. Uwzględnione zostały natomiast przesłanki wskazane w delegacji ustawowej czyli, po pierwsze koszty usuwania i przechowywania pojazdów. Koszty ponoszone przez powiat na realizację usuwania i przechowywania pojazdów zostały określone w umowie z podmiotem zewnętrznym. Umowa została zawarta zgodnie z art. 130 a ust 5f ustawy Prawo o ruchu drogowym, w uproszczonym postępowaniu ze względu na wartość zamówienia szacowaną poniżej 30 000 euro w oparciu z art. 4 pkt.8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku- Prawo zamówień publicznych.

Przedstawione w umowie koszty stanowią dolne ograniczenie wysokości uchwalanych stawek, gdyż przyjęcie ich na poziomie niższym oznaczałoby konieczność dofinansowania z dodatkowych środków kosztów usunięcia każdego z pojazdów — niezależnie od występującego deficytu na realizacji zadania jako całości, a wynikającego z niemożliwości wyegzekwowania kosztów związanych z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdów nie odebranych w terminie przez osoby uprawnione;

Po drugie konieczność sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg oraz przechowywaniem usuniętych pojazdów. Tak sformułowana wytyczna wymaga wcześniejszego wyjaśnienia użytego w niej pojęcia „sprawność realizacji zadań”. Sprawność działań jest podstawowym pojęciem prakseologii. W zastosowaniach praktycznych największe znaczenie ma podejście syntetyczne odnoszące się do ogółu wszystkich walorów danego działania rozpatrywanych łącznie — nie zaś podejście uniwersalne (sprawność jako pojęcie abstrakcyjne), czy manipulacyjne (odnoszące się do poszczególnych czynności) (por. T.Kotarbiński, Traktat o dobrej robocie, Ossolineum, Wrocław — Warszawa — Kraków — Gdańsk, 1973, s. 373-374). W klasycznym podejściu na sprawność działania składają się (por. Organizacja i zarządzanie, p.zb. p.red. M.Przybyły, Akademia Ekonomiczna, Wrocław 2001, s. 43):

- 1) skuteczność wyrażająca zgodność wyniku z celem;
- 2) ekonomiczność — wyrażająca stosunek wyniku użytecznego do kosztu.

Działanie jest uznawane za ekonomiczne, gdy ekonomiczna wartość wyniku jest wyższa niż

wysokość poniesionych w związku z tym kosztów. Należy zatem rozważyć co jest celem zadania publicznego polegającego na usuwaniu pojazdów z dróg w trybie art. 130a i — będącego konsekwencją usunięcia — przechowywania pojazdu. Oczywiście za cel nie należy uznać samego usunięcia w swej istocie. Natomiast analiza przesłanek usunięcia pozwala stwierdzić, że celem tym jest, co do zasady, zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Większość przesłanek można bowiem ująć w dwóch grupach:

- 1) pozostawienie pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione i stanowi dolegliwość dla innych, w szczególności utrudnia ruch lub zagraża bezpieczeństwu;
- 2) zatrzymanie pojazdu, który z różnych względów — związanych zarówno z pojazdem, jak i z osobą nim kierującą — nie powinien się w danym miejscu lub okolicznościach poruszać.

Zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa wynikać powinno nie tylko z samego faktu likwidacji stanu zagrażającego bezpieczeństwu, lecz również poprzez prewencję indywidualną, jak i ogólną. Warto odnotować, że zwrócił na ten aspekt Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, który w wyroku z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. II SA/G1387/14 stwierdził: „Wysokość stawek za przechowywanie pojazdów usuwanych z drogi jest ustalana na podstawie art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym, które różnią się w sposób zdecydowany od stawek opłat pobieranych na innych parkingach ma na celu nie tylko zwrot kosztów poniesionych przez dozorców i należne im z tego tytułu wynagrodzenie ale przede wszystkim dyscyplinowanie właścicieli czy dysponentów usuwanych z drogi pojazdów stwarzających zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, bądź naruszających inne przepisy.” Nie należy tego mylić z sankcyjnym charakterem opłaty, lecz właśnie upatrywać w tym działania sprzyjającego sprawności realizacji zadania określonego w art. 130a Prawa o ruchu drogowym. Sprawność będzie zatem polegała na nie tylko na szybkim usuwaniu pojazdów, lecz przede wszystkim na minimalizacji ogólnej liczby przypadków, w których istnieje konieczność usunięcia pojazdu z drogi. Będzie to zarówno skuteczne (osiągnięcie celu związanego z bezpieczeństwem), jak i ekonomiczne. Dodatkowo z aspektem ekonomiczności wiąże się ujęcie w kalkulacji opłat różnicy między ogólnymi kosztami realizacji zadania, a realnie uzyskanymi dochodami — zarówno z opłat, o których mowa w art. 130a ust. 5c, jak i zwrotu kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 10h Prawa o ruchu drogowym, Przyjąć bowiem należy, że pod pojęciem kosztu występującego w definicji ekonomiczności należy rozumieć dodatkowy koszt ponoszony ze środków publicznych. Im ten koszt jest mniejszy, tym ekonomiczność, a zatem i sprawność realizacji

zadania jest wyższa.

Dodać należy, że w przywoływanym już wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. I OSK 1916/16, NSA słusznie zauważył, że wpływ przesłanek wymienionych w delegacji ustawowej należy obowiązkowo uwzględnić w ostatecznym rozstrzygnięciu przez radę powiatu - daje to radzie powiatu pewną elastyczność w kształtowaniu treści uchwały. Uwzględniając przesłanki zawarte w art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym i korzystając z przyznanej elastyczności kształtowania opłat zostały one zaproponowane w wysokości zgodnej z przedłożonym projektem.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest że stawki uchwalone nie przekraczają stawek maksymalnych. Zasada kalkulacji stawki z uwzględnieniem przesłanki sprawnej realizacji zadań, została przez ustawodawcę pozostawiona swobodnemu uznaniu rady, która działa w warunkach znajomości specyfiki rynku. Natomiast odnosząc się do zarzutu postawionego przez Prokuratora Rejonowego w Wieluniu, iż w uchwale Rada Powiatu ustaliła stawki za przechowywanie pojazdów na parkingu strzeżonym za każdą rozpoczętą dobę parkowania, kiedy to ustawodawca przewidział możliwość ustalania takich opłat za każdą dobę przechowywania, nie zaś za dobę rozpoczętą, trudno jest się upatrywać niezgodności, tym bardziej że ustawodawca nie doprecyzował oznaczenia „za dobę” zatem przyjęto oznaczenie „za rozpoczętą dobę”. Z uwagi na powyższe Rada Powiatu Wieruszowskiego wnosi, jak na wstępie.

ODPIS

PROKURATURA REJONOWA W WIELUNIU
ul. Kilińskiego 12, 98-300 Wieluń
tel.: 43 843 78 20, fax: 43 843 78 44,
email: wielun@sieradz.po.gov.pl

Wieluń, dnia 31 października 2018 r.

PR Po 131.2018

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Łodzi
za pośrednictwem
Rady Powiatu Wieruszowskiego

Skarga

Prokuratora Rejonowego w Wieluniu na uchwałę nr XXXVII/211/2017 Rady Powiatu Wieruszowskiego z dnia 30 października 2017 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie.

Na podstawie art. 8, art. 50 § 1, art. 52 § 1 i art. 53 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późniejszymi zmianami) dalej oznaczonej jako p.p.s.a. zaskarżam uchwałę nr XXXVII/211/2017 Rady Powiatu Wieruszowskiego z dnia 30 października 2017 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie.

Na podstawie art. 57 § 1 pkt 3 p.p.s.a. przedmiotowej uchwale Rady Powiatu Wieruszowskiego z dnia 30 października 2017 r. zarzucam:

- istotne naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art.130a ust.6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r., poz.1260 zm.) oraz art. 94 Konstytucji RP, polegające na przekroczeniu delegacji ustawowej i zawartej w niej granic swobody regulacji, poprzez uchwalenie stawek opłat z tytułu usunięcia pojazdu z drogi, oraz przechowywania go na parkingu strzeżonym na poziomie maksymalnym, wynikającym z Obwieszczenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 lipca 2017 r. (M. P.2017, poz.772), bez odniesienia

ich do rzeczywistych kosztów usuwania i przechowywania pojazdów, ponoszonych przez powiat na podstawie zawartych umów przez organ z firmami zewnętrznymi, a nadto poprzez określenie w § 1 pkt 1-7 uchwały, iż stawki kwotowe za każdą dobę przechowywania pojazdu „ stosuje się do każdej rozpoczętej doby”, co stanowi przekroczenie delegacji ustawowej upoważniającej radę powiatu do wydania skarżonego aktu prawa miejscowego polegające na uregulowaniu, pomimo braku ku temu stosownego upoważnienia ustawowego i odmiennie niż wynika to z przepisów Prawo o ruchu drogowym zasad naliczania opłat.

Na podstawie art. 147§ 1 p.p.s.a. wnoszę o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie

W dniu 30 października 2017 roku na podstawie art. 130 a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1260 zez zm.) w związku z Obwieszczeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 lipca 2017 roku w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2018 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym Rada Powiatu Wieruszowskiego podjęła uchwałę nr XXXVII/211/2017 z dnia 30 października 2017 roku w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie. Uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego z dnia 20 listopada 2017 roku i weszła w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia z mocą obowiązującą do dnia 1 stycznia 2018 r.

Materialnoprawną podstawą wydania uchwały jest przepis art. 130 a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym, który stanowi, że rada powiatu biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-2, tj. usuwania z drogi pojazdu na koszt właściciela w sytuacjach enumeratywnie w ustawie wskazanych, w tym sytuacjach braku możliwości zabezpieczenia pojazdu w inny sposób w razie zaistnienia okoliczności wskazanych w ustawie oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, ustala corocznie w drodze uchwały wysokość opłat, o których mowa w ust. 5 c, tj. opłat za usunięcie i parkowanie pojazdu oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2 a, tj. kosztów związanych z wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu, od usunięcia którego odstąpiono wobec ustania przyczyn usunięcia, jeżeli wydanie dyspozycji spowodowało powstanie kosztów, przy czym wysokość tych kosztów nie może być wyższa niż maksymalna kwota opłat za usunięcie pojazdu, o których mowa w ust. 6a

W art. 130 ust. 6 a ustalono maksymalną wysokość stawek kwotowych opłat, o których mowa w art. 130 a ust. 5 c, tj. za usunięcie i parkowanie pojazdu, przy czym zgodnie z unormowaniem zawartym w przepisie art. 130 a ust. 6 c w zw. z ust. 6 b, na każdy rok kalendarzowy minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Monitor Polski maksymalne stawki opłat, o których mowa w ust. 6 a obowiązujące w następnym roku kalendarzowym.

W zaskarżonej uchwale Rada Powiatu Wieruszowskiego ustaliła na rok 2018 wysokość opłat brutto za usunięcie z drogi pojazdów i za przechowywanie pojazdów usuniętych na wyznaczonym przez Starostę Wieruszowskiego parkingu strzeżonym na koszt właściciela określając te stawki w następujący sposób: za usunięcie roweru lub motoroweru – 113 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania roweru lub motoroweru do 30 dni- 15 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania roweru lub motoroweru powyżej 30 dni – 5 zł; za usunięcie motocykla -223 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania motocykla do 30 dni – 20 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania motocykla powyżej 30 dni – 10 zł; za usunięcie pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – 486 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t do 30 dni- 30 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t powyżej 30 dni – 15 zł; za usunięcie pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t - 606 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t do 30 dni – 45 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t powyżej 30 dni – 25 zł; za usunięcie pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – 857 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t do 30 dni – 65 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t powyżej 30 dni – 35 zł; za usunięcie pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – 1263 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t do 30 dni – 120 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t powyżej 30 dni –70 zł; za usunięcie pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne – 1537 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne do 30 dni – 180 zł, za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne powyżej 30 dni – 100 zł. Ponadto uchwalono w ustawie wysokość kosztów ponoszonych przez właściciela w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu, jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu spowodowało powstanie tych kosztów za: rower lub motorower - 55 zł; motocykl – 110zł; pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – 240 zł; pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t -300 zł; pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – 425 zł; pojazd o dopuszczalnej

masie całkowitej powyżej 16 t – 630 zł; pojazd przewożący materiały niebezpieczne – 770 zł.

Po podjęciu uchwały została zawarta w dniu 29 grudnia 2017 roku umowa nr RS/188/2017 pomiędzy Powiatem Wieruszowskim a Janem Gruszką prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Jan Gruszka „Auto Naprawa” z siedzibą w Galewicach, której przedmiotem jest usuwanie i przechowywanie rowerów, motorowerów, motocykli, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t, pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t. Zgodnie z postanowieniami umowy obowiązuje ona w okresie od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku.

Zgodnie z postanowieniem zawartym w paragrafie 7 ust. 3 umowy wynagrodzenie za świadczenie usług usunięcia i przechowywania pojazdu usuniętego z drogi w przypadkach, o których mowa w art. 130 a ust. 1 i 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym, należne wykonawcy z tytułu realizacji niniejszej umowy wynosi: za usunięcie pojazdów: rower lub motorower – 20 zł netto, 24,60 zł brutto; za motocykl – 30 zł netto, 36,90 zł brutto; za pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – 250 zł netto, 307,50 zł brutto; za pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t – 400 zł netto, 492 zł brutto; za pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – 600 zł netto, 738 zł brutto; za pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – 800 zł netto, 984 zł brutto; za parkowanie – przechowywanie pojazdów za każdą dobę - rower lub motorower - za każdą rozpoczętą dobę przechowywania do 30 dni- 1 zł netto, 1,23 zł brutto; za każdą rozpoczętą dobę przechowywania powyżej 30 dni – bezpłatnie; za motocykl - za każdą rozpoczętą dobę przechowywania do 30 dni – 2 zł netto, 2,46 brutto; za każdą rozpoczętą dobę przechowywania powyżej 30 dni – bezpłatnie; za pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – za każdą rozpoczętą dobę przechowywania do 30 dni- 20 zł netto, 24,60 zł brutto; za każdą rozpoczętą dobę przechowywania powyżej 30 dni – bezpłatnie; za pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t - za każdą rozpoczętą dobę przechowywania do 30 dni – 30 zł netto, 36,90 zł brutto; za każdą rozpoczętą dobę przechowywania powyżej 30 dni – bezpłatnie; za pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5t do 16 t – za każdą rozpoczętą dobę przechowywaniado 30 dni – 40 zł netto, 49,20 zł brutto; za każdą rozpoczętą dobę przechowywania powyżej 30 dni- bezpłatnie; za pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – za każdą rozpoczętą dobę przechowywania do 30 dni – 50 zł netto, 61,50 zł brutto; za każdą rozpoczętą dobę przechowywania powyżej 30 dni – bezpłatnie; za odstąpienie od usunięcia pojazdu –roweru, motoroweru lub motocykla, pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t , pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t , pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej

7,5 t do 16 t, pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – 10 zł netto, 12,30 zł brutto.

Zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, przesłankami materialnoprawnymi, którymi powinien kierować się organ samorządu podejmując uchwałę na podstawie art. 130a ust 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym są: konieczność sprawnej realizacji zadań w zakresie usuwania pojazdów z dróg i przechowywania tych pojazdów na parkingach strzeżonych oraz koszty usuwania i przechowywania tych pojazdów na parkingach strzeżonych oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu. Ustalenie wysokości przedmiotowych opłat powinno być w znacznym stopniu zależne od rzeczywistych kosztów usług odholowania pojazdów i przechowywania ich na parkingach, świadczonych przez firmy z danego powiatu. Ustalenie wysokości przedmiotowych opłat powinno być w znacznym stopniu zależne od rzeczywistych kosztów usług odholowania pojazdów i przechowywania ich na parkingach, świadczonych przez firmy z danego powiatu(...). (*vide: wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2018 roku, III SA/Wr 857/180*).

Wobec treści wyżej powołanych zapisów umowy zawartej pomiędzy Powiatem Wieruszowskim a przedsiębiorcą uznać należy, że Rada Powiatu Wieruszowskiego podjęła uchwałę w przedmiocie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie ustalając te opłaty na poziomie znacznie niższym niż wynosiły i wynoszą rzeczywiste koszty usług odholowania pojazdów i przechowywania ich na parkingach świadczonych przez firmy na terenie powiatu wieruszowskiego. Po upływie niespełna 40 dni po podjęciu uchwały Rada Powiatu Wieruszowskiego zawarła umowę z przedsiębiorcą świadczącym usługi we wskazanym zakresie, które miały być wykonywane w okresie obowiązywania zaskarżonej uchwały, w której to ustalono wynagrodzenie za świadczone przez przedsiębiorcę usługi na poziomie znacznie niższym niż określony w zaskarżonej uchwale, mimo że w paragrafie 5 ust. 3 umowy zawarto zapis, iż wysokość opłaty za usunięcie i/lub przechowywanie nalicza wykonawca zgodnie z uchwałą nr XXXVII/211/2017 Rady Powiatu Wieruszowskiego z dnia 30 października 2017 roku w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi. Ponadto we wskazanej umowie zawarto postanowienie, zgodnie z którym przechowywanie pojazdów przez okres dłuższy niż 30 dni będzie począwszy od dnia następującego po jego upływie bezpłatne, mimo że w zaskarżonej uchwale określono wysokość opłat za przechowywanie pojazdów również przez okres powyżej 30 dni.

Wskazać ponadto należy, iż w sytuacji w której rada powiatu została upoważniona do określenia wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg i ich przechowywanie na parkingach, pozostając związana górną granicą stawek określonych przez ustawodawcę, odnoszonych do „doby”, to przyjęcie w uchwale normy,

zgodnie z którą opłatę stosuję się do „każdej rozpoczętej doby”, następując z przekroczeniem delegacji ustawowej. Bowiem innymi słowy rzecz ujmując, organ korzystający z delegacji ustawowej do podjęcia aktu prawa miejscowego, pozostaje ściśle związany granicami, w ramach których jest uprawniony do normowania obowiązków obywateli, nakłada tego rodzaju obowiązki(opłatę za część doby), do których nie jest wyraźnie upoważniony(vide: Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 2 sierpnia 2018 r., II SA/GI 385/18).

Mając powyższe na uwadze przyjąć należy, że podejmując uchwałę w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie Rada Powiatu Wieruszowskiego nie kierowała się ustawowymi kryteriami ich określenia, a tym samym podjęła uchwałę z rażącym naruszeniem prawa, tj. z rażącym naruszeniem przepisu art. 130a ust.6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (DZ. U. z 2017r., poz. 1260 zm.). Rada Powiatu Wieruszowskiego określiła wysokość opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie nie kierując się rzeczywistymi kosztami usuwania i przechowywania pojazdów oraz kosztów ponoszonych w razie odstąpienia od usuwania pojazdu na obszarze powiatu wieruszowskiego, których wysokość znajduje odzwierciedlenie w umowie zawartej z przedsiębiorcą obejmującej okres obowiązywania zaskarżonej uchwały.

Powyższe okoliczności wskazują, że Rada Powiatu Wieruszowskiego podjęła zaskarżoną uchwałę z rażącym naruszeniem przepisu art. 130a ust. 6 Ustawy Prawo o ruchu drogowym, co powoduje konieczność stwierdzenia jej nieważności zgodnie z art. 147 § 1 p.p.s.a.

Mając powyższe na uwadze wnoszę o uwzględnienie podniesionych w skardze argumentów i wydanie orzeczenia we wskazanym kierunku.

ASESOR
Prokuratury Rejonowej

Joanna Witkowska

Załączniki:

-odpis skargi